

Sloveso olla (být)

s. 73–74:

Ja kun minun isäni näki minun äitini, hän näki valkoista, ja hän näki vaaleanvihreää, hän näki kädet, joista valo menee läpi, niin ohuet ja vaaleat ne silloin **olivat**, ja hän näki hiukset, jotka **eivät olleet** keltaiset eivätkä valkoiset, vaan valon väriset, ja junan käytävässä **oli** valoisampaa kuin vaunuosastossa, sillä verho **oli** ikkunan edessä, ja hän tuli valoisasta käytävästä hämärään, ja hän oli nukkunut vain vähän ehtiäkseen ajoissa junaan, ja hän **oli** jo neljäkymmenenkolmen vuoden ikäinen, ja hän oli elänyt niin kauan yksin, ja egyptiläiset naiset, niiden iho ei hengitä ja ne kimaltelevat ja ne **ovat** enemmän täällä kuin tuolla, ne **ovat** kokonaan täällä, ne tuoksuvat täällä ja laittavat hyvää ruokaa ja kun ne syövat mangoa, mehu valuu niiden sormia pitkin lautaselle ja tahraa niiden suut, ne imevät luista ytimenkin ja nauravat luiden takaa, ne **eivät ole** enkeleitä ja ne nauravat kokonaan, ne **ovat** pehmeitä kuin persikat, ja niiden hiukset **ovat** paksut ja mustat, niin mustat että ne **ovat** melkein siniset, ja niistä ei lähde valoa, vaan yöllä niiden posket hohtavat kuin kuu, ja kuu tekee hulluksi, hulluksi miehen joka ei **ole** vanha muttei enää nuorikaan, ja jonnekin pitäisi päästä, jotakin puuttuu, puuttuu, jotakin puuttuu. Jotakin puuttuu.

Plus mínus doslovný překlad:

A když můj otec spatřil moji matku, spatřil bílou, a spatřil světle zelenou, spatřil ruce, jimiž prosvítá světlo, **tak tenké a světlé tehdy byly**, a spatřil vlasy, **které nebyly ani žluté, ani bílé**, ale barvy světla, a v chodbě vlaku **bylo** jasněji než v kupé, protože před oknem **byl** závěs, a on vešel z jasné chodby do šera, a předtím spal jen trochu, aby stihl vlak, a **bylo** mu už čtyřicet tři let, a už žil tak dlouho sám, a egyptské ženy, jejich kůže nedýchá a ony se třpytí a **jsou** víc tady než tam, **jsou** zcela tady, tady voní a připravují dobré jídlo a když jedí mango, šťáva jim stéká po prstech na talíř a špiní jim ústa, vysávají i morek z kostí a zpoza kostí se smějí, **nejsou andělé** a smějí se na celé kolo, **jsou** měkké jako broskve, a **jejich vlasy jsou silné** a černé, tak černé, až jsou skoro modré, a nevyzařuje z nich světlo, jen v noci se jim tváře lesknou jako měsíc, a měsíc přivádí k šílenství, k šílenství muže, **který není starý, ale už ani mladý**, a někam by se mělo dostat, něco chybí, chybí, něco chybí. Něco chybí.

Finální překlad

A když můj otec spatřil moji matku, spatřil bílou, a také světle zelenou, spatřil ruce, **tehdy tak tenké a křehké**, až jimi prosvítá slunce, a spatřil vlasy, **ani žluté, ani bílé**, nýbrž barvy světla, a v chodbě vlaku **bylo** jasněji než v kupé, protože přes okno **byl** přetažený závěs, a on vešel z prosvětlené chodby do šera, předchozí noci toho moc nenaspal, usnul jen na chvíli, aby stihl vlak, a **bylo** mu už třiačtyřicet let, a žil tak dlouho sám, a egyptské ženy, jejich kůže nedýchá a třpytí se a ony **žijí** víc tady než kdesi jinde, **jsou** celé zde, tady voní a dobře vaří, a když jedí mango, šťáva jim stéká po prstech na talíř a špiní jim ústa, vysávají i morek z kostí a ukryté za kostmi se smějí, **s anděly nemají nic společného** a smějí se na celé kolo, **jsou** měkoučké jako broskve a **vlasy mají silné** a černé jako uhel, tak černé, až se modrají, a nevyzařuje z nich světlo, jen v noci se jim tváře lesknou jako měsíc, a měsíc přivádí k šílenství, k šílenství přivádí onoho muže, **ani starého, ale už ani mladého**, a někam by měl směřovat a někam se dostat, a kam se vrátit, kam se podívat, když něco chybí, něco ti schází. Když něco postrádáš.

Plus mínus doslovný překlad:

A když můj otec spatřil moji matku, spatřil bílou, a spatřil světle zelenou, spatřil ruce, jimiž prosvítá světlo, tak tenké a světlé tehdy byly, a spatřil vlasy, které nebyly ani žluté, ani bílé, ale barvy světla, a v chodbě vlaku bylo jasněji než v kupé, protože před oknem byl závěs, a on vešel z jasné chodby do šera, a předtím spal jen trochu, aby stihl vlak, a bylo mu už čtyřicet tři let, a už žil tak dlouho sám, a egyptské ženy, jejich kůže nedýchá a ony se třpytí a jsou víc tady než tam, jsou zcela tady, tady voní a připravují dobré jídlo a když jedí mango, šťáva jim stéká po prstech na talíř a špiní jim ústa, vysávají i morek z kostí a zpoza kostí se smějí, nejsou andělé a smějí se na celé kolo, jsou měkké jako broskve, a jejich vlasy jsou silné a černé, tak černé, až jsou skoro modré, a nevyzařuje z nich světlo, jen v noci se jim tváře lesknou jako měsíc, a měsíc přivádí k šílenství, k šílenství muže, který není starý, ale už ani mladý, a někam by se mělo dostat, něco chybí, chybí, něco chybí. Něco chybí.

Finální překlad

A když můj otec spatřil moji matku, spatřil bílou, a také světle zelenou, spatřil ruce, tehdy tak tenké a křehké, až jimi prosvítá slunce, a spatřil vlasy, ani žluté, ani bílé, nýbrž barvy světla, a v chodbičce vlaku bylo jasněji než v kupé, protože přes okno byl přetažený závěs, a on vešel z prosvětlené chodby do šera, předchozí noci toho moc nenaspal, usnul jen na chvíli, aby stihl vlak, a bylo mu už třiačtyřicet let, a žil tak dlouho sám, a egyptské ženy, jejich kůže nedýchá a třpytí se a ony žijí víc tady než kdesi jinde, jsou celé zde, tady voní a dobře vaří, a když jedí mango, šťáva jim stéká po prstech na talíř a špiní jim ústa, vysávají i morek z kostí a ukryté za kostmi se smějí, s anděly nemají nic společného a smějí se na celé kolo, jsou měkoučké jako broskve a vlasy mají silné a černé jako uhel, tak černé, až se modrají, a nevyzařuje z nich světlo, jen v noci se jim tváře lesknou jako měsíc, a měsíc přivádí k šílenství, k šílenství přivádí onoho muže, ani starého, ale už ani mladého, a někam by měl směřovat a někam se dostat, a kam se vrátit, kam se podívat, když něco chybí, něco ti schází. Když něco postrádáš.